

V velikih skokih jo je ubral psiček po sledi naravnost na pot in dalje proti domu.

Boštjančkov oče se je na sveti. večer nepričakovano vrnil domov. Pripeljal se je z oddaljenega kolodvora prav s tistimi sanmi, ki jih je Boštjanček srečal sredi polja. Ko mu je žena povedala, da je poslala Boštjančka s kolinami v sosednjo vas, se je mož silno razjezil. Toda mačeha ga je znala potolažiti, češ, da bo Boštjanček itak ostal nocej pri sorodnikih, jutri pa da se vrne domov. Mož se je na videz umiril, toda težke slutnje so objele njegovo srce. Venomer je hodil gledat na dvorišče, če se morda ne prikaže odnekod Boštjanček. A ni ga bilo. Oče je postajal nestrpen, stopil je za hišo, odkoder se je videlo daleč po vaški poti. V svitu meseca je nenadoma zagledal psa, kako teče po poti naravnost proti hiši. Pes se je približal, spoznal gospodarja, se zaganjal vanj, lajal in presunljivo cvilil.

»Kje imaš Boštjančka, Pazi?!«

Psiček je pričel še obupneje cviliti in vleči gospodarja za obleko.

Očeta je sunilo v srcu. Skočil je k sosеду, zaprosil konja in sani ter nato v največjem diru sledil Paziju, ki je tekel daleč pred konjem, naravnost v smeri, kjer sta prej hodila z Boštjančkom.

Boštjanček je bil že čisto trd, ko ga je oče dvignil v sani. Kmalu so bili doma. Dolgo si je prizadeval obupani oče, da bi revčka obudil k življenju. In res je Boštjanček odprl oči. Prva njegova beseda je bila:

»Očka! Joj, moje jaselce. Peljite me v hlev, k jaselcam, da prižgem lučke!«

Ves ginjen je oče vzel dečka v naročje in ga odnesel v hlev.

V kotu so stale skromne jaselce. Oče je prižgal rdečo lučko in svečke. Blaženo se je nasmehljaval Boštjanček.

»Ah, očka, poglej! Jezušček se je dvignil v jaselcah, smehlja se mi! Očka, moj očka!«

Boštjančku je omahnila glava nazaj, zaprl je oči...

Oče je zastokal v silni bolečini, položil je sinčka na slamo in pokleknil k njemu. Po njegovih izmučenih licih so curkoma tekle solze na mrtvega sinčka...

Zunaj pa so mehko in pokojno peli svetonočni zvonovi.

SVETONOČNA

VENCESLAV WINKLER

Sveta noč, prečudna noč,
burja v svetla okna buta,
pot je s snegom vsa zasuta,
Jezus hodi mimo koč.

V naši zemlji sneg in mraz
stiskata ljudi brez konca.
Jezus je prišel med nas,
zlatega prinesel sonca...